2025/2404

28.11.2025

# ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2025/2404

## z 28. novembra 2024

## o záväznom daňovom stanovisku SA.38375 (2014/C) (ex 2014/NN) – Luxembursko, údajná pomoc spoločnosti FFT

*[oznámené pod číslom C(2024) 8564]*

**(Iba anglické znenie je autentické)**

**(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

## 1. POSTUP

(1) Komisia 19. júna 2013 zaslala Luxemburskému veľkovojvodstvu (ďalej len „Luxembursko“) list so žiadosťou o informácie, na základe ktorej od neho požadovala podrobné informácie o jeho praxi v oblasti záväzných stanovísk ([2]).

(2) Luxembursko listom zo 17. júla 2013 odpovedalo na žiadosť vo všeobecnom duchu a poskytlo časť požadovaných informácií. Luxembursko neodpovedalo na žiadosť Komisie o poskytnutie zoznamu záväzných stanovísk vydaných jeho daňovou správou v rokoch 2010, 2011 a 2012 a nepredložilo ani určité ďalšie požadované informácie.

(3) Dňa 11. októbra 2013 sa uskutočnilo stretnutie Luxemburska a Komisie. Luxembursko následne listom zo 14. októbra 2013 vyjadrilo pochybnosti o tom, či právnym základom, na ktorý sa Komisia odvolávala, možno podložiť to, čo považovalo za rozsiahlu žiadosť o informácie všeobecnej povahy. Komisia na tento list odpovedala listom z 15. októbra 2013.

(4) Nasledovala ďalšia korešpondencia medzi Luxemburskom (listy z 11. novembra a 2. decembra 2013) a Komisiou (listy zo 14. novembra a z 12. decembra 2013), v rámci ktorej Luxembursko vysvetlilo, že z dôvodu vytvárania novej vlády nemohlo odpovedať na žiadosť o informácie. Komisia v súlade s tým predĺžila lehotu na odpoveď do 15. januára 2014.

(5) Luxembursko listom z 15. januára 2014 predložilo 22 záväzných stanovísk z obdobia rokov 2010 až 2013, no názvy daňových subjektov boli v týchto stanoviskách skryté. Podľa Luxemburska boli tieto stanoviská reprezentatívnym príkladom luxemburskej praxe v oblasti záväzných stanovísk.

([1]) Ú. v. EÚ C 369, 17.10.2014, s. 37.
([2]) Uvedený list bol odoslaný pod referenčným číslom HT.4020 – Prax v oblasti záväzných stanovísk.

(6) Jedno z uvedených záväzných stanovísk sa týkalo záväzného stanoviska k stanoveniu metódy ocenenia (ďalej len „stanovisko k metóde ocenenia“) vo vzťahu k spoločnosti označovanej ako „FFT“. Luxemburská daňová správa listom z 3. septembra 2012 súhlasila so stanoviskom k metóde ocenenia navrhovaným daňovým poradcom (ďalej len „sporné záväzné stanovisko“ alebo „stanovisko k metóde ocenenia FFT ([3])“). Stanovisko k metóde ocenenia FFT súviselo s týmito dokumentmi ([4]):

a) list spoločnosti KPMG (ďalej len „daňový poradca“) zo 14. marca 2012, v ktorom v mene svojho klienta FFT žiada luxemburskú daňovú správu o súhlas so stanoviskom k metóde ocenenia;

b) správa o transferovom oceňovaní s analýzou transferového oceňovania, ktorú vypracoval daňový poradca na podloženie uvedenej žiadosti.

(7) Komisia listom zo 7. marca 2014 požiadala Luxembursko, aby potvrdilo, že daňovníkom označovaným ako „FFT“ v stanovisku k metóde ocenenia FFT je spoločnosť Fiat Finance and Trade Ltd. Komisia zároveň uviedla, že na základe predložených informácií nemožno vylúčiť, že stanovisko k metóde ocenenia FFT predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc pre FFT. Komisia požiadala Luxembursko, aby jej poskytlo ďalšie príslušné informácie potrebné na posúdenie stanoviska k metóde ocenenia FFT.

(8) Komisia prijala 24. marca 2014 rozhodnutie o príkaze na poskytnutie informácií na základe článku 10 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ([5]), v ktorom sa Luxembursku nariaďuje poskytnúť zoznam záväzných stanovísk uvedených v odôvodnení 2.

(9) Luxembursko 24. apríla 2014 odpovedalo na list zo 7. marca 2014 a potvrdilo, že nemá žiadne ďalšie príslušné informácie potrebné na posúdenie stanoviska k metóde ocenenia FFT. V súvislosti s otázkou, či FFT predstavuje spoločnosť Fiat Finance and Trade Ltd., sa Luxembursko odvolalo na ustanovenia o zachovávaní dôvernosti v luxemburských právnych predpisoch a argumentovalo, že tieto ustanovenia mu zakazujú potvrdiť totožnosť daného daňovníka.

(10) Rozhodnutím z 11. júna 2014 Komisia začala formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 108 ods. 2 zmluvy zamerané na stanovisko k metóde ocenenia FFT (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) ([6]). Rozhodnutie o začatí konania bolo spojené s rozhodnutím o príkaze na poskytnutie informácií, v ktorom sa od Luxemburska požadovalo, aby poskytlo dodatočné informácie o stanovisku k metóde ocenenia FFT. Komisia predovšetkým od Luxemburska žiadala, aby potvrdilo totožnosť príjemcu uvedeného opatrenia.

(11) Luxembursko predložilo pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania listom zo 14. júla 2014. Luxembursko zároveň argumentovalo, že Komisia nedokázala identifikovať žiadne opatrenie štátnej pomoci, a preto nemusí odpovedať na otázky položené v rozhodnutí o začatí konania ani v príkaze na poskytnutie informácií.

(12) Komisia listom zo 14. augusta 2014 požiadala, aby Luxembursko poskytlo chýbajúce informácie uvedené v rozhodnutí o začatí konania a požadované v príkaze na poskytnutie informácií. Zároveň požiadala Luxembursko o povolenie priamo sa obrátiť na spoločnosť FFT, aby jej mohla položiť nezodpovedané otázky v súlade s článkom 6a ods. 6 nariadenia (ES) č. 659/1999.

(13) Luxembursko 3. septembra 2014 čiastočne odpovedalo na otázky, ktoré dovtedy neboli zodpovedané, a uviedlo, že časť požadovaných informácií predstavuje obchodné tajomstvá spoločnosti FFT, ktoré nie sú v jeho vlastníctve. Luxembursko ďalej potvrdilo, že FFT skutočne predstavuje spoločnosť Fiat Finance and Trade Ltd., a povolilo Komisii klásť otázky priamo spoločnosti FFT.

(14) Dňa 17. októbra 2014 bolo rozhodnutie o začatí konania uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([7]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k rozhodnutiu. Listom z 30. októbra 2014 jej boli doručené pripomienky spoločnosti FFT.

([3]) Záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia, ďalej samostatne len „stanovisko k metóde ocenenia“.
([4]) Luxembursko vynechalo vybrané informácie, najmä názvy spoločností a dcérskych spoločností.
([5]) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1). Nariadenie (ES) č. 659/1999 bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúcim podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 9).
([6]) *Údajná pomoc spoločnosti FFT* (SA.38375) [2014] (Ú. v. EÚ C 369, 17.10.2014, s. 37).
([7]) Ú. v. EÚ C 369, 17.10.2014, s. 37.

(15) Luxembursko 22. decembra 2014 predložilo zoznam príjemcov záväzných stanovísk v záujme vyhovenia žiadosti Komisie o informácie z 19. júna 2013. V uvedenom zozname boli vymenované stanoviská, ktoré luxemburská daňová správa vydala v rokoch 2010 až 2012.

(16) Luxembursko listom z 5. januára 2015 predložilo svoje pripomienky k pripomienkam tretích strán k rozhodnutiu o začatí konania.

(17) Komisia 12. februára 2015 prijala rozhodnutie, v ktorom informovala Luxembursko, že v súlade s článkom 6a nariadenia (ES) č. 659/1999 zistila, že formálne vyšetrovacie konanie týkajúce sa sporného záväzného stanoviska bolo do daného dátumu neúčinné. Na uvedenom základe a s povolením Luxemburska ([8]) Komisia mohla položiť svoje otázky priamo spoločnosti FFT.

(18) Komisia listami z 20. februára 2015 zaslala žiadosť o informácie Luxembursku a spoločnosti FFT.

(19) Spoločnosť FFT e-mailovými správami z 26. februára a 3. marca 2015 požiadala o spresnenie v súvislosti so žiadosťou o informácie a požiadala o predĺženie lehoty na odpoveď, ktoré jej Komisia udelila e-mailovou správou z 5. marca 2015.

(20) Komisia 23. marca 2015 požiadala Luxembursko v reakcii na zoznam záväzných stanovísk, ktoré jej zaslalo 22. decembra 2014, aby jej poskytlo doplňujúce informácie o uvedených stanoviskách z rokov 2010 až 2012 ([9]).

(21) Luxembursko listom z 24. marca 2015 odpovedalo na žiadosť Komisie o informácie z 20. februára 2015 ([10]).

(22) Spoločnosť FFT listom z 31. marca 2015 odpovedala na žiadosť Komisie o informácie z 20. februára 2015.

(23) Luxembursko 23. apríla 2015 predložilo doplňujúce informácie o 1 900 stanoviskách zo stanovísk, ktoré obsahovala jeho odpoveď z 22. decembra 2014.

(24) Dňa 27. apríla 2015 sa uskutočnilo stretnutie spoločnosti FFT, Luxemburska a Komisie, po ktorom Luxembursko poskytlo ďalšie informácie vo svojich podaniach zo 4. júna 2015, z 18. júna 2015 a 10. júla 2015.

(25) Dňa 15. júla 2015 sa uskutočnilo stretnutie finančného riaditeľa spoločnosti Fiat Chrysler Automobiles N.V. (nástupníckej spoločnosti Fiat S.p.A.), Luxemburska a Komisie.

(26) Komisia 21. októbra 2015 ukončila formálne vyšetrovanie týkajúce sa stanoviska k metóde ocenenia FFT prijatím konečného rozhodnutia (ďalej len „rozhodnutie o ukončení konania“ ([11])). Komisia v uvedenom rozhodnutí konštatovala, že sporné záväzné stanovisko predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Stanovilo sa, že táto pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom a Luxembursko ju poskytlo neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 zmluvy. Luxembursku bolo nariadené vymáhať sumu nezlučiteľnej a neoprávnenej pomoci, ktorú získala spoločnosť FFT.

(27) Spoločnosť FFT 29. decembra 2015 a Luxembursko 30. decembra 2015 podali žaloby o neplatnosť rozhodnutia o ukončení konania.

(28) Všeobecný súd 24. septembra 2019 uvedené žaloby zamietol a potvrdil rozhodnutie Komisie o ukončení konania ([12]).

(29) Súdny dvor 8. novembra 2022 zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2019 a zrušil rozhodnutie Komisie o ukončení konania (ďalej len „rozsudok vo veci FIAT“ ([13])), pričom rozhodnutie o začatí konania zostalo nedotknuté. Formálne vyšetrovanie sporného záväzného stanoviska, ako sa opisuje ďalej v oddiele 2.2, je preto stále otvorené a musí byť ukončené.

([8]) Pozri odôvodnenie 13.
([9]) Pod číslom veci SA.37267 – Prax v oblasti záväzných stanovísk – Luxembursko.
([10]) List z 24. marca 2015 bol Komisii doručený 24. marca 2014 a potom opäť 26. marca 2015.
([11]) *Štátna pomoc, ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Fiat* (SA.38375), rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2326 [2015] (Ú. v. EÚ L 351, 22.12.2016, s. 1).
([12]) Spojené veci T-755/15 a T-759/15, Luxembursko a Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia, ECLI:EU:T:2019:670.
([13]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Komisia, ECLI:EU:C:2022:859.

## 2. **OPIS OPATRENIA**

### 2.1. **Príjemca pomoci**

(30) Spoločnosť FFT patrí do skupiny Fiat. V čase vydania sporného záväzného stanoviska skupina Fiat pozostávala z talianskej spoločnosti Fiat S.p.A. so sídlom v Turíne a zo všetkých spoločností podliehajúcich riadeniu spoločnosti Fiat S.p.A. (ďalej spoločne len „spoločnosť Fiat“ alebo „skupina Fiat“). Po tom, ako sa 12. októbra 2014 spoločnosť Fiat S.p.A. zlúčila so spoločnosťou Fiat Investments N.V., sa spoločnosť Fiat Chrysler Automobiles N.V. stala nástupníckou spoločnosťou Fiat S.p.A.

(31) Spoločnosť Fiat vykonávala priemyselné činnosti a činnosti v oblasti finančných služieb v automobilovom priemysle. Navrhovala, konštruovala, vyrábala, distribuovala a predávala vozidlá určené pre masový trh. Medzi jej značky patrili Fiat, ALFA Romeo, Lancia, Abarth, Ferrari, Maserati a viacero značiek Chrysler. Okrem toho bola spoločnosť Fiat aktívna aj v odvetví komponentov, výrobných systémov a popredajných služieb/výrobkov. A napokon skupina na podporu svojich činností v oblasti automobilov poskytovala aj služby maloobchodného financovania a financovania predajcov, lízingu a prenájmu (prostredníctvom dcérskych spoločností, spoločných podnikov a obchodných dohôd so špecializovanými poskytovateľmi finančných služieb). V roku 2013 spoločnosť Fiat vykázala príjmy vo výške 86 816 miliónov EUR a čistý zisk 1 951 miliónov EUR. V roku 2012 boli príslušné údaje 83 957 miliónov EUR (príjmy) a 896 miliónov EUR (čistý zisk).

(32) Spoločnosť FFT poskytovala pokladničné služby a služby financovania spoločnostiam skupiny Fiat, ktoré majú sídlo (prevažne) v Európe (mimo Talianska), a riadila niekoľko štruktúr konsolidácie zostatkov pre spoločnosti skupiny. Približne 40 % spoločnosti FFT vlastnila spoločnosť Fiat S.p.A. a 60 % spoločnosť Fiat Finance S.p.A., ktorá bola zase stopercentnou dcérskou spoločnosťou spoločnosti Fiat S.p.A ([14]). Spoločnosť FFT zaznamenala v roku 2012 zisk pred zdanením vo výške 1 572 300 EUR a v roku 2013 vo výške 2 334 301 EUR ([15]).

(33) Správa o transferovom oceňovaní, ktorú Luxembursko poskytlo 15. januára 2014, obsahovala nasledujúce informácie o spoločnosti FFT a skupine Fiat. Skupina Fiat centralizovala funkcie správy financií a pokladnice, na základe čoho všetky činnosti financovania, správy podnikových financií, vzťahov s bankami, riadenia devízového a úrokového rizika, riadenia konsolidácie zostatkov, operácií na peňažnom trhu, riadenia pokladničnej hotovosti, inkasných a platobných iniciačných služieb vykonávali spoločnosti poverené správou peňažného toku v rámci skupiny (ďalej spoločne len „spoločnosti poverené správou peňažného toku“).

(34) Spoločnosti poverené správou peňažného toku boli zorganizované takto:

a) Fiat Finance S.p.A. bola spoločnosť poverená správou peňažného toku so sídlom v Taliansku, ktorej bola zverená koordinácia operácií financovania pre spoločnosti skupiny so sídlom v Taliansku;

b) spoločnosť FFT vykonávala funkcie správy pokladnice pre spoločnosti skupiny so sídlom v Európe (mimo Talianska);

c) spoločnosť Fiat Finance North America, Inc. (ďalej len „spoločnosť FFNA“) vykonávala funkcie správy pokladnice pre spoločnosti skupiny so sídlom v Spojených štátoch amerických;

d) spoločnosť Fiat Finance Canada, Ltd. (ďalej len „spoločnosť FFC“) vykonávala funkcie správy pokladnice pre spoločnosti skupiny so sídlom v Kanade;

e) spoločnosť Fiat Finanças Brasil Ltda vykonávala funkcie správy pokladnice pre spoločnosti Fiat so sídlom v Brazílii.

(35) Cezhraničné vnútroskupinové transakcie, do ktorých sa spoločnosť FFT zapájala, možno rozdeliť do dvoch hlavných kategórií: i) transakcie so spoločnosťami poverenými správou peňažného toku (v rámci odvetvia) a ii) transakcie so spoločnosťami skupiny (vnútroskupinové).

(36) Pokiaľ ide o vykonávané funkcie, spoločnosť FFT sa venovala financovaniu na trhu a investovaniu likvidity, vzťahom s aktérmi na finančnom trhu, službám finančnej koordinácie a poradenstva pre spoločnosti skupiny, službám riadenia likvidity pre spoločnosti skupiny, krátkodobému a strednodobému medzipodnikovému financovaniu a koordinácii s ostatnými spoločnosťami poverenými správou peňažného toku.

([14]) Základný prospekt, Fiat S.p.A., 14. marca 2014.
([15]) To isté.

(37) Medzi hlavné riziká, ktorým spoločnosti poverené správou peňažného toku vo všeobecnosti čelili, patrilo trhové riziko, úverové riziko súvisiace s bankovými vkladmi alebo inými podobnými krátkodobými investíciami, riziká súvisiace s protistranou a operačné riziko.

(38) Spoločnosť FFT spravovala značný objem finančných aktív, ktoré súviseli hlavne s medzipodnikovými úvermi, pohľadávkami spoločností skupiny a v menšej miere s bankovými vkladmi. Spoločnosť FFT používala informačné systémy potrebné na zabezpečovanie každodennej prevádzky a monitorovanie výsledkov finančných trhov.

### 2.2. **Sporné záväzné stanovisko**

(39) Toto rozhodnutie sa týka stanoviska k metóde ocenenia FFT, čo je záväzné stanovisko o transferovom oceňovaní, ktoré prijalo Luxembursko vo vzťahu k spoločnosti FFT listom z 3. septembra 2012. V spornom záväznom stanovisku sa potvrdzuje metóda prideľovania zisku spoločnosti FFT v rámci skupiny Fiat, ktorú navrhol daňový poradca skupiny a ktorá spoločnosti FFT umožňuje ročne určovať výšku dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa má zaplatiť v Luxembursku.

(40) Dokumenty, ktoré Komisii predložilo Luxembursko ako všetky podstatné prvky na podloženie sporného záväzného stanoviska, pozostávajú z dvoch listov a zo správy o transferovom oceňovaní uvedených v odôvodnení 6.

(41) Luxemburská daňová správa listom z 3. septembra 2012 potvrdila, že „analýza transferového oceňovania uvedená ďalej v texte bola vykonaná v súlade s obežníkom 164/2 z 28. januára 2011 a spĺňa princíp nezávislého vzťahu“ (takto). Inými slovami, luxemburská daňová správa pripustila, že analýza transferového oceňovania vykonaná daňovým poradcom, ktorá sa uvádza v správe o transferovom oceňovaní, vedie k nezávislej trhovej odmene za vykonávané funkcií a znášanie rizika spoločnosťou FFT. „Nezávislá trhová odmena“ pre spoločnosť FFT vymedzená v správe o transferovom oceňovaní a schválená v spornom záväznom stanovisku mala takúto podobu: „V štúdii transferového oceňovania je určená primeraná odmena založená na rizikovom kapitáli a kapitáli, ktorý umožňuje odmeňovanie funkcií vykonávaných danou spoločnosťou, vo výške 2,542 milióna EUR s uplatnením rozpätia +/–10 %.“ Na čistý zisk vytvorený spoločnosťou FFT na základe tejto odmeny sa vzťahovala bežná sadzba dane z príjmov právnických osôb v Luxembursku vo výške 28,8 %. V liste sa ďalej uvádzalo, že rozhodnutie prijaté daňovou správou je záväzné päť rokov (t. j. od účtovného roka 2012 do účtovného roka 2016).

(42) Podľa správy o transferovom oceňovaní sa za najvhodnejšiu metódu určovania zdaniteľného zisku spoločnosti FFT v rámci skupiny Fiat považovala transakčná metóda čistého obchodného rozpätia. Podľa daňového poradcu bola táto metóda vhodná najmä vtedy, keď v rámci transakcie jedna strana neposkytovala unikátny a cenný príspevok. Keďže podľa daňového poradcu to bol prípad spoločnosti FFT, ktorá vykonávala len finančné služby, táto metóda sa považovala za najvhodnejšiu metódu určenia nezávislých trhových cien v súlade so smernicou Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (ďalej len „OECD“) o transferovom oceňovaní ([16]) (ďalej len „smernica OECD“).

(43) Daňový poradca v správe o transferovom oceňovaní stanovil odmenu splatnú spoločnosti FFT, ktorá predstavovala zdaniteľný zisk, pričom vychádzal z kapitálu, ktorý spoločnosť FFT potrebovala na výkon svojich funkcií a na znášanie rizík, ktoré jej vznikali, s prihliadnutím na použité aktíva.

(44) Uvedená odmena bola stanovená takto: i) odhad „rizikového kapitálu“ spoločnosti FFT; ii) identifikácia kapitálu spoločnosti FFT použitého na výkon funkcií a na podporu finančných investícií; iii) odhad očakávanej odmeny za „rizikový kapitál“ spoločnosti FFT s uplatnením modelu oceňovania kapitálových aktív (*Capital Asset Pricing Model*, ďalej len „model CAPM“) a identifikácia návratnosti na odmeňovanie kapitálu použitého na vykonávanie funkcií a iv) výpočet celkových ziskov, ktoré sa majú ponechať spoločnosti FFT ako odmena za znášanie rizík a vykonávanie funkcií, a to skombinovaním výsledkov z krokov i) až iii).

(45) V tomto rozhodnutí sa posudzuje, či mechanizmus transferového oceňovania schválený v spornom záväznom stanovisku zahŕňa selektívnu výhodu, ktorá predstavuje štátnu pomoc.

([16]) Smernica OECD o transferovom oceňovaní pre nadnárodné spoločnosti a správu daní, OECD Publishing, Paríž, 2010.

## 3. OPIS UPLATNITEĽNÉHO PRÁVNEHO RÁMCA

### 3.1. Usmernenia k transferovému oceňovaniu

(46) Toto rozhodnutie sa týka záväzného stanoviska, ktorým sa potvrdzuje mechanizmus transferového oceňovania, ktoré sa označuje aj ako záväzné stanovisko k stanoveniu metódy ocenenia. Stanoviská k metóde ocenenia sú dojednania, ktorými sa pred vnútroskupinovými transakciami stanovuje vhodný súbor kritérií na určenie transferového oceňovania v prípade týchto transakcií v danom období na daňové účely.

(47) V tejto súvislosti sa transferové oceňovanie vzťahuje na ceny účtované za obchodné transakcie medzi rôznymi stranami tej istej skupiny spoločností, najmä na ceny stanovené za tovar predaný alebo služby poskytnuté jednou spoločnosťou skupiny spoločností inej spoločnosti tej istej skupiny. Transferové oceňovanie sa teda týka rozdelenia zisku medzi rôzne strany tej istej skupiny spoločností.

(48) Nadnárodné spoločnosti platia dane v jurisdikciách, ktoré majú rôzne daňové sadzby. Zisk po zdanení zaznamenaný na úrovni skupiny spoločností je súčtom ziskov po zdanení v každej krajine, v ktorej podlieha zdaneniu. Preto namiesto maximalizácie zisku priznaného v každej krajine môžu mať nadnárodné spoločnosti pri rozdeľovaní zisku jednotlivým spoločnostiam skupiny spoločností finančnú motiváciu rozdeliť čo najviac zisku do jurisdikcií s nízkym zdanením a čo najmenej zisku do jurisdikcií s vysokým zdanením.

(49) Na dosiahnutie spravodlivého zdanenia bola zavedená medzinárodne dohodnutá norma na stanovenie transferových cien. V článku 9 Modelovej zmluvy OECD o zdaňovaní ([17]), ktorý sa týka zdaňovania pridružených podnikov, sa stanovuje tzv. princíp nezávislého vzťahu, podľa ktorého sa ceny pri medzipodnikových transakciách stanovujú v súlade s trhovými cenami. Princíp nezávislého vzťahu je podrobnejšie opísaný v smernici OECD.

## 4. DÔVODY NA ZAČATIE FORMÁLNEHO VYŠETROVACIEHO KONANIA

(50) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti sporného záväzného stanoviska s vnútorným trhom, a to najmä pokiaľ ide o to, či mechanizmus transferového oceňovania schválený v spornom záväznom stanovisku viedol k nezávislej trhovej odmene pre spoločnosť FFT.

(51) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania uviedla, že sporné záväzné stanovisko by nemalo mať za následok, že sa dotknutým podnikom poskytne nižšie zdanenie ako iným podnikom v podobnej právnej a skutkovej situácii. Daňové orgány sa tým, že prostredníctvom diskrečnej praxe záväzných stanovísk akceptujú, že nadnárodné spoločnosti sa pri stanovovaní obchodných podmienok vnútroskupinových transakcií odchyľujú od trhových podmienok, môžu vzdať zdaniteľných výnosov vo svojej jurisdikcii, a tým sa spôsobiť stratu štátnych zdrojov. Je tomu tak najmä vtedy, keď daňové orgány akceptujú obchodné podmienky, ktoré sa odchyľujú od podmienok prevládajúcich medzi nezávislými hospodárskymi subjektmi.

(52) Komisia ďalej vo svojom rozhodnutí o začatí konania uviedla, že na určenie toho, či metóda na posúdenie zdaniteľného príjmu podniku poskytuje výhodu, je potrebné porovnať túto metódu s bežným daňovým systémom, založeným na rozdiele medzi ziskmi a stratami podniku, ktorý vykonáva svoju činnosť za bežných trhových podmienok. Komisia teda tvrdila, že ak sa stanovisko k metóde ocenenia týka mechanizmov transferového oceňovania medzi prepojenými spoločnosťami v rámci skupiny spoločností, daný mechanizmus by sa nemal odchyľovať od mechanizmu alebo odmeny, ktoré by prijal obozretný nezávislý subjekt konajúci za bežných trhových podmienok (t. j. na základe princípu nezávislého vzťahu) ([18]).

([17]) Modelová zmluva o zdaňovaní príjmov a majetku z roku 2010 (úplné znenie), OECD Publishing, Paríž, 2012.
([18]) Rozhodnutie Komisie 2003/757/ES [2003], belgické koordinačné centrá (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25), odôvodnenie 95.

(53) V tejto súvislosti Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania poukázala na judikatúru, podľa ktorej by sa trhové podmienky mohli dosiahnuť prostredníctvom transferového oceňovania stanoveného na základe princípu nezávislého vzťahu. Konkrétne, ak by naopak metóda zdanenia vnútroskupinových transakcií nebola v súlade s princípom nezávislého vzťahu ([19]) a viedla by k nižšiemu základu dane, než aký by bol výsledkom správneho uplatňovania uvedeného princípu, poskytla by sa ňou dotknutej spoločnosti selektívna výhoda ([20]).

(54) V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že smernica OECD je referenčným dokumentom, v ktorom sa odporúčajú metódy na aproximáciu výsledku stanovenia nezávislých trhových cien, a v predchádzajúcich rozhodnutiach Komisie sa považovala za vhodné usmernenie na tento účel ([21]).

(55) Komisia sa teda vo svojom rozhodnutí o začatí konania opierala o samostatný princíp nezávislého vzťahu, ako sa podrobnejšie objasňuje ďalej. Komisia sa pri vymedzení princípu nezávislého vzťahu v rámci posudzovania štátnej pomoci v tomto prípade neopierala o vnútroštátne právne predpisy, najmä článok 164 ods. 3 zákona o dani z príjmu ([22]) a obežník ([23]).

(56) Na základe uvedeného samostatného princípu nezávislého vzťahu, ako sa vymedzuje v predchádzajúcom texte, Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania vzniesla nasledujúce pochybnosti, ktoré sa tak týkali výlučne súladu sporného záväzného stanoviska s princípom nezávislého vzťahu, ako sa stanovuje v judikatúre citovanej v odôvodneniach 52 a 53 a ako sa stanovuje v smernici OECD.

(57) Po prvé, Komisia predbežne dospela k záveru, že v spornom záväznom stanovisku sa zrejme schválil pevne stanovený základ dane vo výške 2,542 miliónov EUR (+/–10 %) za činnosti spoločnosti FFT v Luxembursku, ktorý by mohol zaznamenať len malé výkyvy a zostal by stabilný aj napríklad v prípade, ak by činnosti spoločnosti FFT, na ktorých sa zakladá stanovenie základu dane, zaznamenali výrazný nárast.

(58) Po druhé, Komisia vyjadrila pochybnosti o vhodnosti metódy zvolenej daňovým poradcom spoločnosti FFT pri odhadovaní odmeny spoločnosti FFT. Daňový poradca vo svojej analýze transferového oceňovania použil na výpočet tejto odmeny nepriamu metódu – transakčnú metódu čistého obchodného rozpätia Podľa predbežných záverov Komisie sa uprednostňovalo používanie priamych metód a najmä metódy porovnateľnej nekontrolovanej ceny v prípadoch, keď bolo možné na trhu pozorovať porovnateľné transakcie. Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že Chrysler, americká spoločnosť skupiny Fiat, priamo využívala kapitálové trhy na financovanie svojich operácií a že niektoré z týchto transakcií mohli byť porovnateľné s transakciami, ktoré vykonávala spoločnosť FFT.

(59) Po tretie, pokiaľ ide o použitie modelu CAPM na odhadnutie požadovaných kapitálových výnosov, Komisia vyjadrila pochybnosti o správnom uplatnení modelu CAPM daňovým poradcom spoločnosti FFT. Poukázala na to, že dve zložky určujúce odmenu spoločnosti FFT na základe modelu CAPM, teda suma odmeneného kapitálu a úroveň odmeny uplatnená na túto sumu kapitálu, boli stanovené príliš nízko.

([19]) Štátnu pomoc môžu zahŕňať najmä záväzné stanoviská, ktoré daňovníkom umožňujú používať nesprávne metódy transferového oceňovania na výpočet zdaniteľných ziskov, napr. použitie pevného rozpätia v rámci metódy zvýšených nákladov alebo metódy následného predaja so znížením o rozpätie na určenie primeraného transferového oceňovania, pozri rozhodnutie Komisie 2003/438/ES [2002] o štátnej pomoci C 50/2001, luxemburské finančné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 153, 20.6.2003, s. 40), odôvodnenia 43 a 44) rozhodnutie Komisie 2003/501/ES [2002] o štátnej pomoci C 49/2001, luxemburské koordinačné centrá (Ú. v. EÚ L 170, 9.7.2003, s. 20), odôvodnenia 46, 47 a 50; rozhodnutie Komisie 2003/755/ES [2003], belgické koordinačné centrá (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25, odôvodnenia 89 až 95) a súvisiace spojené veci C-182/03 a C-217/03, Belgicko a Forum 187/Komisia, ECLI:EU:C:2006:416, body 96 a 97; rozhodnutie Komisie 2004/76/ES [2003], francúzske ústredia a logistické centrá (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 1, odôvodnenia 50 a 53).

([20]) Pozri spojené veci C-182/03 a C-217/03, Belgicko a Forum 187/Komisia, ECLI:EU:C:2006:416, bod 95.

([21]) Rozhodnutie Komisie 2003/757/ES [2003], belgické koordinačné centrá (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25).

([22]) Článok 164 ods. 3 luxemburského zákona o dani z príjmu (*Loi modifiée du 4.12.1967 concernant l'impôt sur le revenu*, ďalej len „zákon o dani z príjmu“).

([23]) Obežník k zákonu o dani z príjmu č. 164/2 z 28. januára 2010 (ďalej len „obežník“).

(60) Pokiaľ ide o sumu odmeneného kapitálu, v spornom záväznom stanovisku sa schválilo uplatnenie modelu CAPM len na zlomok kapitálu označený ako „rizikový kapitál“, zatiaľ čo kapitálové injekcie do spoločností FFNA a FFC boli odpočítané od vlastného imania určeného na odmeňovanie bez presvedčivého vysvetlenia. Okrem toho sa zdalo, že výpočet „rizikového kapitálu“ sa premietol do stanovenia príliš nízkeho základu dane, keďže nezahŕňal aktíva v rámci skupiny. Komisia v rozhodnutí o začatí konania spochybnila hypotézu, podľa ktorej sa nebude vyskytovať úverové riziko pri transakciách uskutočňovaných so spoločnosťami skupiny. Komisia takisto vyslovila pochybnosti o výpočte minimálnych kapitálových požiadaviek pre riziko protistrany a úverové riziko. Neopodstatnený bol najmä výber relatívne nízkeho faktora rizikovej váhy na úrovni 20 % pre riziko protistrany, a takisto nebola uvedená žiadna informácia o postupe v prípade, že by sa musel výrazne zmeniť regulačný rámec. V správe daňového poradcu o transferovom oceňovaní sa nevysvetľovalo, prečo „rozdiel medzi úrokmi veriteľa z bankových vkladov a medzi úrokmi dlžníka z bankových úverov“ predstavoval dobré vyjadrenie prevádzkového rizika. Nevysvetlila sa v nej ani riziková váha 15 %. Takisto sa v správe nestanovilo, prečo bolo riziko protistrany vynásobené 6 % namiesto 8 %, keďže v minimálnych kapitálových požiadavkách pre riziko protistrany podľa rámca Bazilej II ([24]), na ktoré sa vyslovene odvoláva správa o transferovom oceňovaní, sa uvádza hodnota 8 %.

(61) Pokiaľ ide o úroveň odmeny uplatnenú na daný kapitál, Komisia vyjadrila pochybnosti o určovaní beta koeficientu, ktorý sa zdá byť príliš nízky v porovnaní s koeficientom, ktorý uplatňujú iné porovnateľné spoločnosti poskytujúce finančné služby. Komisia takisto vyjadrila pochybnosti o výbere 25. percentilu namiesto mediánu, ktorý pri výpočte beta koeficientu zvolil daňový poradca.

(62) Po štvrté, pokiaľ ide o očakávanú návratnosť vlastného kapitálu v prípade kapitálu považovaného za prebytkový kapitál, Komisia vyjadrila pochybnosti v súvislosti so skutočnosťou, že v spornom záväznom stanovisku sa schválilo použitie veľmi nízkej sadzby 0,87 % bez akéhokoľvek odôvodnenia.

(63) Vzhľadom na tieto pochybnosti Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania dospela k predbežnému záveru, že sporným záväzným stanoviskom sa poskytla spoločnosti FFT selektívna výhoda, keďže odmena sa odchyľovala od nezávislého trhového výsledku. Vzhľadom na to, že boli podľa všetkého splnené všetky ďalšie podmienky článku 107 ods. 1 zmluvy a nedosiahla sa viditeľná zhoda s článkom 107 ods. 2 alebo 3 zmluvy, Komisia dospela k predbežnému záveru, že sporné záväzné stanovisko predstavuje štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

## 5. PRIPOMIENKY LUXEMBURSKA K ROZHODNUTIU O ZAČATÍ KONANIA

### 5.1. V súvislosti s postupom Komisie

(64) Pokiaľ ide o postup, Luxembursko tvrdilo že v tomto prípade nebol dodržaný správny postup na vydanie príkazu na poskytnutie informácií v tom zmysle, že podľa nariadenia (ES) č. 659/1999 Komisia nemôže vydávať príkazy v rozhodnutí o začatí formálneho vyšetrovacieho konania. Pred tým, ako bolo možné vydať takýto príkaz, mal byť splnený postup stanovený v článku 10 nariadenia (ES) č. 659/1999.

(65) Luxembursko ďalej tvrdilo, že pokiaľ ide o informácie požadované v rozhodnutí o príkaze, Komisia nevysvetlila, prečo bolo na posúdenie opatrenia podľa pravidiel štátnej pomoci potrebné zverejniť názov príjemcu. Luxembursko vysvetlilo, že v danej fáze nemohlo zverejniť jeho názov. Luxembursko ďalej tvrdilo, že chýbalo objasnenie požadovaných informácií, pričom v samotnej príručke postupov Komisie sa takéto objasnenie vyžaduje.

(66) Luxembursko tvrdilo, že vzhľadom na to, že v rozhodnutí o začatí konania sa nevysvetľuje, ako sporné záväzné stanovisko predstavuje pomoc, Luxembursko nemohlo dodržať povinnosť zdržať sa konania, a preto schválilo predložené daňové priznanie spoločnosti FFT na základe metodiky uvedenej v spornom záväznom stanovisku.

([24]) Bazilejský výbor pre bankový dohľad, *Medzinárodná konvergencia merania kapitálu a kapitálových noriem: revidovaný rámec*, jún 2004 (ďalej len „rámec Bazilej II“).

(67) Luxembursko ďalej argumentovalo, že Komisia porušila zásadu lojálnej spolupráce, nestrannosti a dobrej správy vecí verejných, a to napríklad tým, že nereagovala na jeho návrhy na stretnutie, na ktorom by mohlo vysvetliť metodiku použitú v spornom záväznom stanovisku.

(68) Luxembursko namietalo voči rozhodnutiu Komisie o oddelení konania vzťahujúceho sa na spoločnosť FFT (pod novým číslom veci SA.38375) od všeobecného vyšetrovania týkajúceho sa praxe Luxemburska v oblasti záväzných stanovísk prebiehajúceho pod číslom veci SA.37267. Keďže Luxembursko sa proti príkazu na poskytnutie informácií, ktorý Komisia prijala v rámci druhej uvedenej veci, odvolalo na Všeobecný súd, Komisia mohla umelo obísť zrušenie daného príkazu v rámci veci SA.37267 začatím novej veci.

(69) Luxembursko napokon tvrdilo, že Komisia zneužila svoje právomoci tým, že si zmýlila výkon diskrečnej právomoci s jednoduchým výkladom pravidla zákonného práva. Sporné záväzné stanovisko konkrétne nevyplynulo z výkonu diskrečnej právomoci luxemburskej daňovej správy, ale bolo v súlade s článkom 164 ods. 3 zákona o dani z príjmu a s obežníkom. Luxembursko tvrdilo, že pri uplatňovaní uvedených ustanovení ich bolo nevyhnutné vykladať s prihliadnutím na skutkovú podstatu danej veci s cieľom dospieť k riešeniam, ktoré boli určené ich konkrétnymi okolnosťami a zakladali sa na nich. Komisia ignorovala rozdiel medzi diskrečnou právomocou na jednej strane a výkladom pravidiel obsahujúcich abstraktné právne pojmy, ktoré sa následne museli uplatňovať v spornej veci, na strane druhej. Okrem toho nahradením výkladu luxemburského práva predloženého vnútroštátnymi orgánmi Komisia zasiahla do právomoci členských štátov v oblasti priameho zdaňovania.

(70) Luxembursko tvrdilo, že vzhľadom na to, že jeho daňová správa si neuplatnila diskrečnú právomoc v prípade spoločnosti FFT, Komisia nemohla dokázať, že sporné záväzné stanovisko predstavuje výnimku z bežnej správnej praxe. Luxembursko vysvetlilo, že vo svojich správnych postupoch vychádza zo zásady zákonnosti a rovnosti, a teda pristupuje rovnako ku všetkým daňovníkom, ktorí sa nachádzajú v zásade v rovnakej situácii. Luxembursko tvrdilo, že rozhodnutie o začatí konania vychádzalo zo smernice OECD, a nie z administratívnej praxe Luxemburska.

### 5.2. **V súvislosti s podstatnými chybami v rozhodnutí o začatí konania**

(71) Luxembursko všeobecne tvrdilo, že Komisia sa dopustila podstatnej chyby, keď si za referenčný systém určovania selektívnej výhody zvolila princíp nezávislého vzťahu, ktorý nie je zakotvený v jeho vnútroštátnych právnych predpisov a vnútroštátnej praxi.

(72) Luxembursko ďalej kritizovalo Komisiu, že v tejto veci neuplatnila príslušné ustanovenie vnútroštátneho práva, a to článok 164 ods. 3 zákona o dani z príjmu, ani správnu prax, ktorá z neho vyplýva, ale zvolila si za referenciu len smernicu OECD. Komisia tak rozhodla o metóde výpočtu, ktorú považovala za najvhodnejšiu, zatiaľ čo v luxemburskom práve nebolo stanovené použitie konkrétnych metód transferového oceňovania. Komisia tak úplne prehliadla právny rámec a správnu prax Luxemburska v tejto oblasti.

(73) Okrem toho Luxembursko tvrdilo, že Komisia nesprávne vyložila smernicu OECD tým, že stanovila hierarchiu metód transferového oceňovania. Luxembursko tvrdilo, že výber transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia bol odôvodnený a zlučiteľný s článkom 164 zákona o dani z príjmu.

(74) Pokiaľ ide o pochybnosti vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania, Luxembursko kritizovalo Komisiu, že sa príliš veľa a príliš jednostranne sústreďovala na údajnú daňovú stratégiu spoločnosti Fiat na úrovni skupiny, a to bez zohľadnenia skutočnosti, že keďže ide o skupinu, spoločnosť Fiat mohla byť motivovaná inými dôvodmi na vytvorenie štruktúry zvoleným spôsobom.

(75) Po prvé, luxemburská daňová správa neschválila „pevne stanovený základ dane“, ako tvrdí Komisia. Zdaniteľný výnos spoločnosti FFT závisel od objemu poskytnutých úverov a v správe o transferovom oceňovaní sa stanovilo len rozpätie bázických bodov pre maržu, ktorá sa má dosiahnuť.

(76) Po druhé, pokiaľ ide o výšku požadovaného vlastného kapitálu a pochybnosti, ktoré v tejto súvislosti vyjadrila Komisia, Luxembursko sa domnievalo, že výber rámca Bazilej II, ako aj rozhodnutie nezapočítať podiely boli opodstatnené. Keďže odmena za podiely sa vyplácala prostredníctvom dividend z dcérskych spoločností, ktorých výška mohla kolísať v závislosti od výsledkov dcérskych spoločností a ich reinvestičných požiadaviek, koncepcia marže uplatňovanej na tento príjmový tok nemala z komerčného hľadiska zmysel.

(77) Po tretie, Luxembursko tvrdilo, že nezahrnutie pohľadávok v rámci skupiny do výpočtu bolo takisto opodstatnené, keďže dlhy spoločnosti FFT boli kryté výslovnými zárukami v prospech veriteľov spoločnosti FFT.

(78) Po štvrté, Luxembursko kritizovalo Komisiu za spochybnenie spôsobu výpočtu beta koeficientu na účely stanovenia rizikovej prémie.

(79) Luxembursko napokon tvrdilo, že vzhľadom na to, že skupina pre kódex správania (zdaňovanie podnikov) výslovne potvrdila, že prax Luxemburska v oblasti záväzných stanovísk je v súlade s kódexom správania a so smernicou OECD, zo zásady oprávneného očakávania vyplývalo, že spoločnosť FFT sa mohla opierať o sporné záväzné stanovisko počas celej jeho platnosti, t. j. päť rokov.

## 6. **PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN K ROZHODNUTIU O ZAČATÍ KONANIA**

(80) Spoločnosť FFT predložila pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania 30. októbra 2014 v dvoch samostatných dokumentoch.

### 6.1. **Prvý súbor pripomienok spoločnosti FFT**

(81) Prvý súbor pripomienok spoločnosti FFT sa týkal i) údajného nesprávneho uplatnenia zásad OECD pre transferové oceňovanie Komisiou a ii) údajného nesplnenia požadovanej právnej normy na preukázanie selektívnosti podľa článku 107 ods. 1 zmluvy.

#### 6.1.1. *Nesprávne uplatnenie zásad OECD*

(82) Po prvé, spoločnosť FFT uviedla, že s luxemburskou daňovou správou nebola uzavretá dohoda o pevne stanovenom zdaniteľnom príjme, ale skôr dohoda týkajúca sa len metódy odmeňovania funkcií správy pokladnice, ktoré vykonávala spoločnosť FFT.

(83) Po druhé, spoločnosť FFT predložila argumenty na podporu výberu transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia ako najvhodnejšej metódy. Spoločnosť FFT vysvetlila, že z dôvodu neexistencie interných porovnateľných transakcií bola vylúčená možnosť uplatnenia metódy porovnateľnej nekontrolovanej ceny. Spoločnosť FFT ďalej tvrdila, že ak by pri uplatňovaní metódy porovnateľnej nekontrolovanej ceny použila ocenenie svojich dlhopisov na stanovenie transferových cien uplatňovaných na úvery spoločnostiam skupiny, vznikli by jej straty.

(84) Spoločnosť FFT takisto poznamenala, že hoci transferové oceňovanie nie je presná veda, spoločnosť vyvinula všetko potrebné úsilie na odhadnutie nezávislej trhovej odmeny za svoje činnosti.

(85) Po tretie, pokiaľ ide o primeranosť vlastného kapitálu spoločnosti FFT, vzhľadom na to, že v obežníku sa neuvádzajú konkrétne usmernenia na určenie vhodnej úrovne rizikového kapitálu, spoločnosť FFT sa rozhodla analyzovať svoj vlastný kapitál s cieľom posúdiť, aká časť tohto vlastného kapitálu bola potrebná na výkon jej činností a znášanie rizík. Na tento účel spoločnosť FFT prihliadala na rámec Bazilej II. Spoločnosť FFT ďalej vysvetlila, že vzhľadom na to, že podielové činnosti nie sú zahrnuté na účely sporného záväzného stanoviska, bolo opodstatnené vylúčiť podiely spoločnosti FFT z jej rizikového kapitálu. Okrem toho bola vylúčená suma vlastného kapitálu, ktorá sa rovnala investíciám do dcérskych spoločností spoločnosti FFT, pretože bola súčasťou neportfóliových investícií do pridružených spoločností, ktoré sa odmeňovali prostredníctvom dividend. Dividendy však nepodliehali analýze transferového oceňovania, čo bolo v súlade s rámcom Bazilej II a s článkom 57 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (smernica o kapitálových požiadavkách, ďalej len „smernica CRD III“) ([25]).

([25]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1) v znení zmien.

(86) Po štvrté, pokiaľ ide o analýzu Komisie zameranú na pohľadávky v rámci skupiny a o skutočnosť, že v stanovisku k metóde ocenenia FFT sa nezohľadnili žiadne aktíva okrem aktív tretích strán, spoločnosť FFT tvrdila, že úverový rating skupiny bol už zahrnutý do nákladov na financovanie skupiny spoločnosťou FFT. Keďže spoločnosť FFT a všetky pridružené spoločnosti skupiny mali úverový rating, ktorý sa rovnal ratingu spoločnosti Fiat S.p.A., spoločnosti FFT nevzniklo dodatočné úverové riziko z dôvodu úverov poskytovaných pridruženým spoločnostiam v rámci skupiny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti spoločnosť FFT ďalej objasnila, ako sa stanovila úroková sadzba účtovaná spoločnosťou FFT.

(87) Po piate, podľa spoločnosti FFT bolo opodstatnené použiť koeficient 6 % uplatnený na jej rizikovo vážené aktíva, keďže to zodpovedalo tomu, ako spoločnosť FFT chápala rámec Bazilej II transponovaný na nebankové finančné inštitúcie v určitých jurisdikciách EÚ (napr. v Taliansku) miestnymi regulačnými orgánmi v súlade so smernicou CRD. Spoločnosť FFT ďalej tvrdila, že určenie rizikovej váhy pre expozíciu aktív a operačné riziko bolo v súlade s rámcom Bazilej II. Pokiaľ ide o akékoľvek potenciálne zmeny regulačného rámca, spoločnosť FFT tvrdila, že aj v rámci Bazilej III ([26]) a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami ([27]) („smernica CRD IV“) boli príslušné kritéria naďalej platné.

(88) Po šieste, pokiaľ ide o pochybnosti Komisie o použitom beta koeficiente, spoločnosť FFT tvrdila, že aj keby sa vylúčili určité porovnateľné podniky (napr. vnútroštátne banky), rozpätie hodnôt v rámci nezávislého vzťahu by sa takmer nezmenilo. Keďže spoločnosť FFT pôsobila ako spoločnosť poverená správou peňažného toku, za najvhodnejší porovnávací prvok považovala beta koeficienty spoločností financovania. V obežníku sa navyše jasne uvádzal odkaz na poskytovateľov finančných služieb. Pokiaľ ide o použitie 25. percentilu rozpätia hodnôt v rámci nezávislého vzťahu, bolo to v súlade so smernicou OECD.

(89) Po siedme, spoločnosť FFT nesúhlasila s pochybnosťami Komisie o tom, že návratnosť vlastného kapitálu vo výške 0,87 % bola príliš nízka. Prebytkový kapitál, čiže kapitál, ktorý nebol potrebný na krytie rizík znášaných spoločnosťou FFT v rámci činnosti financovania, sa požičiaval v prípade, že iná spoločnosť skupiny potrebovala dodatočné financovanie, alebo sa používal na financovanie prevádzkových nákladov spoločnosti FFT v rámci poskytovania finančných služieb. Jeho odmeňovanie preto malo byť prispôsobené krátkodobým investíciám likvidity.

6.1.2. *Analýza selektívnosti, ktorú vykonala Komisia*

(90) Spoločnosť FFT tvrdila, že aj keby bola analýza Komisie týkajúca sa dodržania princípu nezávislého vzťahu správna, rozhodnutie o začatí konania neobsahovalo žiadny dôkaz o tom, že sa spoločnosti FFT poskytlo zvýhodnené zaobchádzanie v porovnaní s akýmkoľvek iným luxemburským daňovníkom, ktorý sa nachádzal v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii. V rozhodnutí o začatí konania sa neuvádzalo žiadne porovnanie postavenia spoločnosti FFT s postavením iných luxemburských daňovníkov, ako je 21 iných daňovníkov, ktorých stanoviská k metóde ocenenia Komisia preskúmala. Spoločnosť FFT mala nárok na stanovisko k metóde ocenenia od luxemburskej daňovej správy tak isto ako akýkoľvek iný luxemburský daňovník, ktorý je skutočne prítomný v Luxembursku.

(91) Navyše, keďže súhrnná sadzba dane z príjmov právnických osôb v Luxembursku uplatnená na spoločnosť FFT bola 28,8 % (za finančný rok 2011), pričom v Taliansku bola hlavná sadzba dane z príjmov právnických osôb približne 33 %, v Taliansku by vyšší zisk spoločnosti FFT viedol k vyšším odpočítateľným nákladom, pretože väčšina úverov poskytovaných spoločnosťou FFT bol určená spoločnosti Fiat Finance S.p.A. Preto nebolo zrejmé, aký druh „pomoci“ skupina ako celok získala, ak spoločnosť FFT vykázala nižší zisk v Luxembursku a v dôsledku toho mala nárok na nižší odpočet úrokov v Taliansku.

([26]) Bazilejský výbor pre bankový dohľad, Medzinárodný regulačný rámec pre banky (Bazilej III).

([27]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

6.2. **Druhý súbor pripomienok spoločnosti FFT**

6.2.1. *Stanoviskom k metóde ocenenia sa neposkytla žiadna „výhoda“*

(92) Na úvod druhého súboru pripomienok spoločnosti FFT sa uvádzalo vysvetlenie všeobecnému významu stanovísk k metóde ocenenia a ich akceptácie v rámci všeobecného daňového systému, ako aj ich uznávania v luxemburskom daňovom systéme. Pokiaľ ide o stanovisko k metóde ocenenia FFT, dodržiavali sa usmernenia vymedzené v obežníku a nedošlo k odklonu od všeobecného luxemburského daňového systému.

(93) Luxemburské pravidlá transferového oceňovania, na základe ktorých bol vydaný obežník, boli súčasťou všeobecného daňového systému. Luxemburské pravidlá transferového oceňovania sa neodkláňali od všeobecného daňového systému v tom zmysle, že v praxi sa pridŕžali smernice OECD a zameriavali sa na stanovenie nezávislého trhového zisku.

(94) Pokiaľ ide o pochybnosti Komisie vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania v súvislosti s výberom metodiky transferového oceňovania, spoločnosť FFT tvrdila, že transakčná metóda čistého obchodného rozpätia je všeobecne uznávaná metodika schválená OECD, ktorá bola v súlade so všeobecným luxemburským daňovým systémom.

(95) Podľa spoločnosti FFT by daňové orgány mali mať určitý manévrovací priestor pri uplatňovaní transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia, ktorá pri určovaní zdaniteľného zisku nikdy nevedie k jedinému výsledku, ale k rozsahu platných výsledkov. Rozdiel medzi zdaniteľným príjmom, ku ktorému dospela spoločnosť FFT (a ktorý schválila luxemburská daňová správa), a údajným zdaniteľným príjmom, ktorý vypočítala Komisia, by sa preto nemal považovať za výhodu na účely štátnej pomoci. Takáto výhoda by vznikla len vtedy, keď by sa opatrenie výrazne odkláňalo od štandardných pravidiel transferového oceňovania a zachádzalo by za rámec manévrovacieho priestoru daňovej správy. V opačnom prípade by išlo o zásah Komisie do právomocí členského štátu v oblasti daní.

(96) Spoločnosť FFT napokon tvrdila, že pri posudzovaní existencie výhody mala Komisia prihliadať na celkový vplyv „na skupinu“. V tejto súvislosti skupina Fiat nezískala žiadnu výhodu, pretože akékoľvek zvýšenie základu dane v Luxembursku sa v plnej miere kompenzovalo zvýšením odpočtu dane v iných európskych krajinách (v uplynulých rokoch najmä v Taliansku).

6.2.2. *Neexistencia selektívnosti*

(97) Spoločnosť FFT tvrdila že referenčný systém na posúdenie selektívnosti mohol zahŕňať len spoločnosti, ktoré podliehajú pravidlám transferového oceňovania, t. j. spoločnosti, ktoré sú vo výlučnom styku so spriaznenými osobami. Táto zásada bola uznaná v rozhodnutí Komisie o schéme *groepsrentebox* ([28]), v ktorom sa v súvislosti s činnosťami financovania úverov uvádzalo, že prepojené podniky sa nenachádzali v právnej a skutkovej situácii, ktorá je porovnateľná so situáciou neprepojených podnikov. Na preukázanie selektívnosti by Komisia musela dokázať, že spoločnosť FFT získala stanovisko k metóde ocenenia za iných podmienok, ako boli podmienky uplatňované na iné subjekty luxemburskej skupiny, ktoré vykonávali činnosti financovania. V obežníku však bolo vysvetlené, že stanoviská k metóde ocenenia boli k dispozícii všetkým spoločnostiam finančnej skupiny. Preto nedochádzalo k selektívnosti.

(98) Podľa spoločnosti FFT záväzné stanoviská vydané luxemburskou daňovou správou neboli svojvoľné, keďže sa pridržiavali zásad obežníka, v ktorom sa konkrétne uvádzal princíp nezávislého vzťahu v zmysle článku 9 Modelovej zmluvy OECD o zdaňovaní. Manévrovací priestor luxemburskej daňovej správy, ak nejaký mala, bol tak obmedzený usmernením na základe obežníka. Tento obmedzený manévrovací priestor, ktorý bol ponechaný daňovej správe, bol navyše súčasťou uplatňovania smernice OECD. Len na základe tejto skutočnosti nebolo možné konštatovať prítomnosť štátnej pomoci. Stanovisko k metóde ocenenia FFT okrem toho podliehalo pravidelnému preskúmaniu.

([28]) Rozhodnutie Komisie 2009/809/ES z 8. júla 2009 o schéme *groepsrentebox*, ktorú Holandsko zamýšľa zaviesť [C 4/07 (ex N 465/06)] (Ú. v. EÚ L 288, 4.11.2009, s. 26) (ďalej len „rozhodnutie o schéme *groepsrentebox*“).

(99) Spoločnosť FFT ďalej argumentovala, že Komisia nepreukázala, v čom sa uplatnenie transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia v stanovisku k metóde ocenenia FFT odlišovalo od iných záväzných stanovísk vydaných v prípade spoločností v porovnateľnej situácii, v akej bola spoločnosť FFT. Podľa spoločnosti FFT iná porovnateľná spoločnosť, ktorá by sa ocitla v podobnej situácii, by nepochybne mohla požiadať o záväzné stanovisko a stanoviť svoj zdaniteľný zisk na základe transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia. Keďže spoločnosť FFT a porovnateľné spoločnosti podliehali tomu istému daňovému režimu, nemalo ani zmysel stanovovať, či metodika transferového oceňovania uplatnená na spoločnosť FFT bola v súlade so smernicou OECD (čo podľa spoločnosti FFT v každom prípade bola).

6.2.3. *Skutková situácia spoločnosti FFT sa podstatne odlišovala od situácie v rozhodnutiach o koordinačných centrách*

(100) Podľa spoločnosti FFT bolo rozhodnutie o začatí konania vo viacerých bodoch podstatne odlišné od predchádzajúcich rozhodnutí, v ktorých Komisia spochybnila uplatnenie metodiky transferového oceňovania (konkrétne metódu zvýšených nákladov) ako daňové opatrenie, prostredníctvom ktorého sa udelila selektívna výhoda ([29]). V daných rozhodnutiach bol uvedený režim dostupný len pre daňovníkov, ktorí vyhovovali určitým požiadavkám, zatiaľ čo v rozhodnutí o začatí konania Komisia spochybnila len uplatnenie transakčnej metódy čistého obchodného rozpätia, t. j. konkrétne určenie zdaniteľného zisku, a to v kontexte postupu vydania stanoviska k metóde ocenenia, ktorý je dostupný pre všetkých luxemburských daňovníkov vykonávajúcich činnosti financovania so spriaznenými osobami.

(101) V uvedených rozhodnutiach sa navyše príjem stanovený pomocou metódy zvýšených nákladov mohol značne rozchádzať so ziskom stanoveným na základe právnych predpisov, čo neplatí v prípade spoločnosti FFT. Na rozdiel od prípadu spoločnosti FFT sa uplatňovanie metodiky transferového oceňovania v predchádzajúcich rozhodnutiach zjavne odchyľuje od smernice OECD. V smernici OECD sa neuvádzali jasné usmernenia o transferovom oceňovaní, pokiaľ ide o niektoré činnosti vykonávané spoločnosťou FFT (ako sú finančné činnosti a činnosti správy pokladnice).

(102) Spoločnosť FFT ďalej uvádzala, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že stanovisko k metóde ocenenia FFT vychádzalo z hospodárskej štúdie vyhovujúcej smernici OECD, z čoho vyplývalo, že určenie zisku nebolo svojvoľné a že luxemburská daňová správa si neuplatnila žiadnu diskrečnú právomoc.

## 7. **PRIPOMIENKY LUXEMBURSKA K PRIPOMIENKAM TRETÍCH STRÁN**

(103) Luxembursko listom z 5. januára 2015 vyjadrilo svoj súhlas s pripomienkami spoločnosti FFT.

## 8. **POSUDZOVANIE**

(104) Podľa článku 107 ods. 1 zmluvy pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

(105) Ako konštatoval súd Únie ([30]), na klasifikáciu určitého opatrenia ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy sa preto vyžaduje splnenie všetkých týchto podmienok: i) opatrenie musí byť pripísateľné štátu a financované zo štátnych prostriedkov; ii) jeho príjemcovi sa ním musí poskytovať určitá výhoda; iii) táto výhoda musí byť selektívna a iv) opatrenie musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže a mať potenciál ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

(106) Na účely tohto rozhodnutia je potrebné najmä ďalej skúmať prítomnosť selektívnej výhody.

([29]) Rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Belgickom – Režim záväzných stanovísk pre zahraničné vývozné spoločnosti zo Spojených štátov (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 14); rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Belgickom pre koordinačné centrá zriadené v Belgicku (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25); rozhodnutie Komisie [2002] o schéme štátnej pomoci C 49/2001 (ex NN 46/2000) – koordinačné centrá – vykonávanej Luxemburskom (Ú. v. EÚ L 170, 9.7.2003, s. 20); rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Francúzskom pre ústredia a logistické centrá (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 1); rozhodnutie Komisie [2002] o schéme pomoci vykonávanej Nemeckom pre riadiace a koordinačné strediská (Ú. v. EÚ L 177, 16.7.2003, s. 17).

([30]) Vec C-399/08 P, Komisia/Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, bod 39.

(107) Podľa ustálenej judikatúry sa v prípade podmienky selektívnej výhody „predpokladá zistenie, či v rámci danej právnej úpravy je dotknuté vnútroštátne opatrenie také, že zvýhodňuje, určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru‘pred inými, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný uvedenou úpravou nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii a sú tak vystavené odlišnému zaobchádzaniu, ktoré v podstate možno kvalifikovať ako diskriminačné“ ([31]).

(108) Konkrétnejšie Súdny dvor vytvoril analýzu zahŕňajúcu tri kroky s cieľom stanoviť, či je určité daňové opatrenie selektívne ([32]). Prvým krokom je identifikácia bežného alebo normálneho daňového režimu uplatniteľného v danom členskom štáte. To predstavuje „referenčný systém“. Po druhé, stanoví sa, či dané daňové opatrenie predstavuje odchýlku od tohto systému tým, že sa pri ňom rozlišuje medzi hospodárskymi subjektmi, ktoré sú vzhľadom na vlastné ciele systému v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Ak opatrenie predstavuje odchýlku od referenčného systému, potom sa v treťom kroku analýzy stanoví, či je toto opatrenie odôvodnené na základe povahy alebo všeobecnej schémy referenčného systému. Daňové opatrenie, ktoré predstavuje odchýlku od uplatnenia referenčného systému, môže byť odôvodnené, ak dotknutý členský štát môže preukázať, že toto opatrenie vyplýva priamo zo základných alebo z hlavných zásad daného daňového systému ([33]). V takomto prípade nie je daňové opatrenie selektívne. Dôkazné bremeno v tomto treťom kroku spočíva na členskom štáte.

(109) V rozsudku vo veci FIAT ([34]) Súdny dvor ďalej objasnil spôsob určenia príslušného referenčného systému. Súdny dvor uviedol, že Komisia by pri určovaní referenčného systému nemala zohľadňovať parametre a pravidlá, ktoré nepatria do vnútroštátneho daňového systému. Konkrétne v bode 96 rozsudku vo veci FIAT Súdny dvor konštatoval, že „[p]*ri preskúmaní existencie selektívnej daňovej výhody v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy a na účely preukázania daňového zaťaženia, ktoré za bežných okolností musí znášať podnik, teda nemožno zohľadniť parametre a pravidlá, ktoré nepatria do dotknutého vnútroštátneho daňového systému, ibaže by na ne tento vnútroštátny daňový systém výslovne odkazoval*“.

(110) Vzhľadom na uvedené zásady Súdny dvor v bode 117 rozsudku vo veci FIAT ([35]) dospel k záveru, že rozhodnutie o ukončení konania v danej veci sa musí zrušiť, keďže Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala existenciu selektívnej výhody z hľadiska referenčného rámca zahŕňajúceho princíp nezávislého vzťahu, ktorý nevychádzal z úplného preskúmania relevantného vnútroštátneho daňového práva.

(111) Podľa článku 266 zmluvy je preto povinnosťou Komisie prijať opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Súdneho dvora vo veci FIAT.

(112) V tejto súvislosti Komisia uznáva, že v rozhodnutí o začatí konania vychádzala pri posudzovaní kritéria selektívnej výhody z predpokladu, že referenčný rámec zahŕňa princíp nezávislého vzťahu. Tento princíp odvodila z predchádzajúcich rozhodnutí Komisie ([36]) a z judikatúry Súdneho dvora ([37]), vykladanej v súlade so smernicou OECD, ako je podrobne uvedené v odôvodneniach 53 až 56 tohto rozhodnutia.

([31]) Spojené veci C-451/21 P a C-454/21 P, Luxembursko a i./Komisia, ECLI:EU:C:2023:948, bod 106. Pozri aj vec C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, bod 40.

([32]) Spojené veci C-78/08 až C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, body 49 a 64 – 65. Táto trojkroková metóda analýzy selektívnosti pomoci bola navrhnutá s cieľom odhaliť skrytú selektívnosť zvýhodňujúcich daňových opatrení, ktoré sú zjavne dostupné každému podniku: pozri spojené veci C-649/20 P, C-658/20 P, C-662/20 P, Španielsko a i./Komisia, ECLI:EU:C:2023:60, bod 48.

([33]) Spojené veci C-78/08 až C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2009:417, bod 65.

([34]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Komisia/Fiat Chrysler Finance Europe, ECLI:EU:C:2022:859.

([35]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859. Pozri aj odôvodnenie uvedené v bodoch 81 až 112 rozsudku.

([36]) Rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Belgickom – Režim záväzných stanovísk pre zahraničné vývozné spoločnosti zo Spojených štátov (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 14); rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Belgickom pre koordinačné centrá zriadené v Belgicku (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25); rozhodnutie Komisie [2002] o schéme štátnej pomoci C 49/2001 (ex NN 46/2000) – koordinačné centrá – vykonávanej Luxemburskom (Ú. v. EÚ L 170, 9.7.2003, s. 20); rozhodnutie Komisie [2003] o schéme pomoci vykonávanej Francúzskom pre ústredia a logistické centrá (Ú. v. EÚ L 23, 28.1.2004, s. 1); rozhodnutie Komisie [2002] o schéme pomoci vykonávanej Nemeckom pre riadiace a koordinačné strediská (Ú. v. EÚ L 177, 16.7.2003, s. 17).

([37]) Pozri spojené veci C-182/03 a C-217/03, Belgicko a Forum 187/Komisia, ECLI:EU:C:2006:416 (ďalej len „judikatúra vo veci Forum 187“).

(113) Štyri konkrétne pochybnosti uvedené v odôvodneniach 63 až 80 rozhodnutia o začatí konania, na ktoré sa odkazuje v oddiele 4, boli tak založené na existencii samostatného princípu nezávislého vzťahu ([38]). Inými slovami, predbežný záver o charaktere štátnej pomoci na základe sporného záväzného stanoviska, ako je uvedený v rozhodnutí o začatí konania, vyplynul z odchýlky od princípu nezávislého vzťahu a pravidiel, ktoré nevyplynuli z úplného preskúmania luxemburského práva, alebo z ich nesprávneho uplatnenia.

(114) Komisia však uznáva, že v rozsudku vo veci FIAT Súdny dvor rozhodol, že Komisia v rozhodnutí o ukončení konania nepreukázala existenciu selektívnej výhody v prospech spoločnosti FFT v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy, keďže pri vytváraní referenčného systému: „*Komisia […] uplatnila princíp nezávislého vzťahu, ktorý je odlišný od princípu stanoveného v luxemburskom práve. Obmedzila sa teda na identifikáciu abstraktného vyjadrenia tohto princípu v rámci cieľa, ktorý sleduje všeobecný systém dane z príjmov právnických osôb v Luxembursku, a na preskúmanie dotknutého záväzného daňového stanoviska bez toho, aby zohľadnila spôsob, akým je uvedený princíp konkrétne začlenený do tohto práva, najmä pokiaľ ide o integrované spoločnosti*“ ([39]). Tento záver je relevantný aj pre analýzu uvedenú v rozhodnutí o začatí konania.

(115) Pokiaľ ide o zdaňovanie integrovaných spoločností, Súdny dvor ďalej uviedol, že hoci cieľom luxemburského vnútroštátneho práva uplatniteľného na spoločnosti je dosiahnuť spoľahlivý odhad trhovej ceny, pričom tento cieľ vo všeobecnosti zodpovedá cieľu princípu nezávislého vzťahu, nič to nemení na skutočnosti, že v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni EÚ sú konkrétne podmienky uplatnenia tohto princípu definované vnútroštátnym právom a práve tieto vnútroštátne pravidlá sa musia zohľadniť pri určení referenčného rámca ([40]). V rozhodnutí o začatí konania však Komisia neuviedla odkaz na princíp nezávislého vzťahu, ako je v zásade zakotvený v článku 164 ods. 3 zákona o dani z príjmu.

(116) Súdny dvor takisto poznamenal, že z judikatúry vo veci Forum 187 nemožno vyvodiť, že Súdny dvor zamýšľal vyvodiť samostatný princíp nezávislého vzťahu, ktorý sa uplatňuje nezávisle od jeho začlenenia do vnútroštátneho práva, na účely preskúmania opatrení daňovej povahy podľa článku 107 ods. 1 zmluvy ([41]).

(117) Súdny dvor navyše uviedol, že aj za predpokladu, že existuje medzinárodný konsenzus o princípe nezávislého vzťahu a že mnohé vnútroštátne daňové orgány sa pri príprave a kontrole transferových cien riadia smernicou OECD, „*sú na účely analýzy toho, či sa konkrétne transakcie majú skúmať z hľadiska princípu nezávislého vzťahu a prípadne, či sa transferové ceny, ktoré tvoria základ zdaniteľného príjmu daňovníka a jeho rozdelenia medzi dotknuté štáty, odchyľujú alebo neodchyľujú od výsledku nezávislého vzťahu, relevantné len vnútroštátne ustanovenia*“ ([42]).

(118) Vzhľadom na uvedené zistenia a závery Súdneho dvora v rozsudku vo veci FIAT je potrebné dospieť k záveru, že referenčný systém vymedzený v odôvodneniach 59 až 63 rozhodnutia o začatí konania, pri ktorom sa vychádza výlučne zo samostatného princípu nezávislého vzťahu, odvodeného z rozhodnutí Komisie a judikatúry vo veci Forum 187, ako sa vykladá v smernici OECD, nemôže v tomto prípade predstavovať vhodné východisko pre analýzu štátnej pomoci z hľadiska existencie selektívnej výhody. Okrem toho sa v rozhodnutí o začatí konania nevyjadrili pochybnosti na základe článku 164 ods. 3 zákona o dani z príjmu a obežníka.

(119) Ako sa poznamenalo v rozsudku vo veci FIAT, vo všeobecnosti pochybenie pri určení pravidiel, ktoré sa skutočne uplatňujú podľa príslušného vnútroštátneho práva, a teda pri identifikácii referenčného systému, vzhľadom na ktorý sa malo posudzovať dotknuté záväzné daňové stanovisko, nevyhnutne spôsobuje vadu celého odôvodnenia týkajúceho sa existencie selektívnej výhody ([43]).

([38]) Pozri spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 104.
([39]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 91.
([40]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 93.
([41]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 104.
([42]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 96.
([43]) Spojené veci C-885/19 P a C-898/19 P, Fiat Chrysler Finance Europe a Írsko/Európska komisia, ECLI:EU:C:2022:859, bod 118.

(120) V dôsledku toho ani konkrétne pochybnosti uvedené v rozhodnutí o začatí konania, ani v ňom uvedené základné odôvodnenie týkajúce sa vymedzenia referenčného systému neumožňujú Komisii preukázať, že Luxembursko sporným záväzným stanoviskom poskytlo spoločnosti FFT selektívnu výhodu. Komisia navyše v rozhodnutí o začatí konania neposúdila existenciu odchýlky na základe sporného záväzného stanoviska so zreteľom na žiadny iný referenčný systém ani nevyjadrila pochybnosti vo vzťahu k existencii pomoci z iných dôvodov súvisiacich s existenciou selektívnej výhody.

(121) V tomto rozhodnutí preto Komisia musí vypustiť pochybnosti vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania, pokiaľ ide o existenciu selektívnej výhody. Keďže kritériá na zistenie existencie štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 zmluvy sú kumulatívne, nie je potrebné skúmať ostatné kritériá stanovené v uvedenom ustanovení.

## 9. **ZÁVER**

(122) Komisia na základe uvedených skutočností konštatuje, že sporné záväzné stanovisko vydané Luxemburskom v prospech spoločnosti FFT nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

*Článok 1*

Sporné záväzné stanovisko Luxemburského veľkovojvodstva z 3. septembra 2012 v prospech spoločnosti FFT nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

*Článok 2*

Toto rozhodnutie je určené Luxemburskému veľkovojvodstvu.

V Bruseli 28. novembra 2024

*Za Komisiu*
Margrethe VESTAGER
*výkonná podpredsedníčka*